

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערר 21-1424

לפני כבוד חברי הוועדה:
ערן עסיס, עו"ד - יו"ר
טניה חכמוב, רו"ח - חבר

העוררת: **סילבאן סחר בע"מ, ח.פ. 511153306**
באמצעות עו"ד אמנון סמרה

נ ג ד

המשיבה: **רשות המסים**
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

1. העוררת היא חברה המספקת כבלי חשמל ייחודיים וציוד אלקטרומכני נוסף, וכן מייצגת חברות זרות בישראל.
2. העוררת הגישה בקשה למענק הוצאות קבועות בעד תקופת הזכאות מאי-יוני 2020 בהתאם לחוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), התש"ף-2020 (להלן – **החוק** או **חוק התוכנית לסיוע כלכלי**). בקשה זו נדחתה, לאור ירידה טבעית שחלה בהכנסות העוררת בתקופה שקדמה לתקופת הזכאות – מה שמעיד לטענת המשיבה שלא מתקיים קשר סיבתי בין מגפת הקורונה לירידה במחזור ההכנסות של העוררת.
3. העוררת הגישה השגה על החלטה זו, ובמסגרת ההחלטה בהשגה חזרה המשיבה על קביעתה הקודמת. המשיבה מצאה כי החל מחודש יוני 2019 חלה ירידה בהכנסות העוררת, שאינה קשורה לנגיף הקורונה, וכן ציינה כי ההשוואה בין ההכנסות בחודש ינואר-פברואר 2020 להכנסות בתקופה המקבילה ב-2019 מלמדת על ירידה בשיעור של 78% בהכנסות – לפני התפשטות הנגיף. על רקע זה, קבעה המשיבה כי יש לחשב את מחזור הבסיס של העוררת לפי ממוצע ההכנסות בחודשים 06/2019 עד 02/2020 – חישוב שאינו מזכה אותה במענק.
4. מכאן הערר שבפנינו.

טענות הצדדים

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

5. העוררת טענה כי חלק גדול מההכנסות שלה מגיע מאספקת מוצרים לפרויקטים גדולים, וכן מאספקת מוצרים של חברות זרות שהיא משמשת כסוכנת שלהן בישראל. בפעילויות אלה, עשויים לחלוף מספר חודשים ממועד ההזמנה ועד ביצוע להשלמת אספקת הטובין. כתוצאה מכך, ישנה תנודתיות טבעית בהכנסות של העוררת, בהתחשב בהיקף ההזמנות שלה ובקצב הביצוע.
6. העוררת עמדה על כך שבתקופת הקורונה נפגעה פעילותה באופן ממשי – הן בפעילות השוטפת והן בפרויקטים הגדולים, וכי היא נאלצה להוציא לחל"ת ולאחר מכן לפטר 3 עובדים ותיקים.
7. לגבי ההכנסות בשנת 2019, העוררת הדגישה כי בחודש פברואר 2019 חלה הצטברות מקרית של פרויקטים שהסתיימו (כפי שאירע בעבר בשנת 2017), כך שהירידה לאחר מכן היא פועל יוצא של תנודתיות. עוד הדגישה העוררת כי המחזור המדווח בחודש מאי 2019 כולל תשלום מראש בסך של מיליון ש"ח, בגין עבודה שבוצעה במספר חלקים במשך שנה לאחר מכן, בפרויקט אינטל של חברת אינטר-אלמור. העוררת ציינה כי ההכנסה דווחה למע"מ בחודש מאי, אולם בפועל בכל שלב משלבי האספקה העוררת הוציאה ללקוח חשבונית מס, ובסוף החודש הוציאה חשבוניות זיכוי כנגד החשבוניות שהוצאו באותו חודש, כך שההכנסות במחצית הראשונה של שנת 2019 מתייחסות גם למחצית השנייה שלה.
8. העוררת טוענת לפיכך שהיה על המשיבה לחשב את מחזור ההכנסות לפי ההכנסות שהיו לה בפועל בתקופת הבסיס (מאי-יוני 2019), או לחלופין לנטרל את רק מרכיב ההכנסה מראש ולחשב את מחזור ההכנסות במאי-יוני 2019 לפי היקף הביצוע בפועל של עסקת אינטל. הצעה נוספת שהעלתה העוררת היא לחשב את מחזור הבסיס לפי ממוצע ההכנסות השנתי שלה בשנת 2019.
9. בכתב התשובה, טענה המשיבה כי טענת התנודתיות שהעלתה העוררת רק מחזקת את העמדה שלא ניתן להסתמך על מחזור הבסיס כפי שדווח בחודשים מאי-יוני 2019. המשיבה הדגישה כי העוררת לא הציגה ראיות לכך שמגפת הקורונה השפיעה על הלקוחות שמזמינים ממנה פרויקטים ולכך שפגיעה זו השתרשרה אליה. המשיבה הדגישה כי דפוס ההכנסות של העוררת בשנים קודמות כולל הכנסה גבוהה אחת לכ-3 חודשים, כאשר מחודש יוני 2019 ואילך – לא נצפו הכנסות בסדר גודל דומה לתקופה ארוכה. על רקע זה, טענה המשיבה גם כי אין משמעות לטענה בדבר ההכנסה שאירעה בחודש מאי 2019, המתייחסת לחודשים מאוחרים יותר, שכן בכל זאת חלה ירידה בהכנסות במשך תקופה ארוכה לאחר מכן.
10. לקראת הדיון שהתקיים בערר, מסרה העוררת לבקשת ועדת הערר נתונים אודות חלוקת ההכנסות שלה בכל חודש, לפי הבחנה בין הפרויקטים השונים, לצד ההכנסות השוטפות

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

בכל חודש, וכן צוין לגבי כל פרויקט המועד שבו נערכה ההזמנה ומועדי האספקה. על משמעות הנתונים הללו נעמוד בהרחבה להלן.

11. ביום 9.11.2021 קיימנו דיון בערר באמצעים טכנולוגיים. במהלך הדיון, הוסיפה המשיבה וטענה כי בתקופת הקורונה הייתה אפשרות לקיים סחר בינלאומי, כך שלא ברורה טענת העוררת לגבי הסיבות לפגיעה בהכנסותיה. לאחר הדיון, ולבקשת הוועדה, מסרה העוררת מסמכים המעידים על כך שאכן חלו עיכובים באספקה בפרויקטים; המסמכים מתייחסים לפרויקטים שהסתיימו בחודש יולי 2020, כאשר לפי הטענה, אלמלא נגיף הקורונה 2 פרויקטים לפחות (מתוך 4 שהסתיימו בתקופה זו) היו אמורים להסתיים בחודשים מאי-יוני 2020, ופרויקט נוסף הושפע מהקורונה ומגורמים נוספים. מנגד, המשיבה טענה כי מסמכים אלו מעידים לכל היותר על כך שיש לייחס את ההכנסה מהפרויקטים לחודש מאי-יוני 2020 – קביעה שרק גורעת מטענות העוררת לגבי ירידת המחזורים בתקופה זו.

רקע כללי – דרישת הקשר הסיבתי

12. חוק התוכנית הכלכלית מורה על מתן מענקים לעסקים שנפגעו בגין ההתפשטות של נגיף הקורונה בתקופות הזכאות שנקבעו, וזאת בהמשך להחלטת הממשלה מס' 5015 (מיום 24.4.2020; להלן – **החלטת הממשלה**) בדבר מתן מענק דומה לתקופת הזכאות מרץ-אפריל 2020. סיוע זה הוא חלק משורת מהלכים שנועדו לשמר ככל הניתן על שרידותו של המגזר העסקי, תחת המגבלות שנקבעו בתקופת התפשטות הקורונה, וזאת על מנת לצמצם ככל הניתן את הפגיעה בצמיחה ובמשק בכללותו.

13. בהתאם לחוק, התנאי הבסיסי למתן המענק הוא כי חלה בעסק ירידת מחזורים, בהשוואה בין תקופת הזכאות לבין החודשים המקבילים בשנת 2019, בשיעור שנקבע (בענייננו – 40%). עם זאת, לפי סעיף 8(3) לחוק, המענק יינתן רק אם "**ירידת מחזור העסקאות בתקופת המענק נגרמה כתוצאה מההשפעה הכלכלית של התפשטות נגיף covid-19**", כלומר – רק אם קשר סיבתי בין ירידת המחזורים ובין התפשטות נגיף הקורונה. תנאי דומה נקבע בסעיף 1(ג) להחלטת הממשלה.

14. בהחלטת הממשלה ובחוק לא נקבע כי עוסק המבקש מענק מחויב להוכיח את הקשר הסיבתי באופן פוזיטיבי. יחד עם זאת, במקרים שבהם רשות המסים מצביעה על ממצאים המעמידים בספק את קיומו של קשר סיבתי, נטל ההוכחה מוטל על העוסק, ועליו להבהיר את הקשר בין ירידת המחזורים ובין התפשטות נגיף הקורונה (ראו למשל: ערר 1007-21 **יתד טכנולוגיות נ' רשות המסים**, ניתן ביום 8.3.2021; ערר 1005-21 **טי ג'אט סיסטמס 2006 נ' רשות המסים**, ניתן ביום 9.3.2021; ערר 1389-21 **אהוד לויתן הנדסה בע"מ נ' רשות המסים**, ניתן ביום 12.9.2021). זאת ברוח הפסיקה שניתנה בעניין מסלולי הפיצוי

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

בגין נזקים שנגרמו לעסקים במלחמת לבנון השנייה (ראו למשל רע"א 6540/15 **כתר אחזקות בע"מ נ' מנהל מס רכוש וקרן פיצויים**, פסקה 3 (ניתן ביום 18.4.2016); רע"א 6948/13 **מנהל מס רכוש וקרן פיצויים נ' קטיף מושב שיתופי**, פסקה 14 (ניתן ביום 13.12.2015)).

15. דוגמה מובהקת לכך היא כאשר במהלך השנה שקדמה למשבר הקורונה, מתקיימת ירידה ניכרת בהכנסות העסק. במקרה כזה, שבו ירידת המחזורים קדמה להתפשטות נגיף הקורונה, סביר שהיא נובעת ממשבר שחל בעסק או משינוי בפעילותו שקדם למשבר הקורונה. בנסיבות כאלו נוהגת המשיבה לערוך חישוב חלופי של מחזור מותאם, המנטרל את ההכנסה החריגה (ראו למשל ערר 1008-21 **תחנת דלק היצירה בע"מ נ' רשות המסים** (ניתן ביום 24.3.2021)).

הירידה בהכנסות העוררת

16. אין חולק כי ההכנסות של העוררת הן תנודתיות ברמה החודשית. העוררת הסבירה כי יש לה הכנסות שוטפות ממכירה של ציוד שקיים אצלה במלאי, לצד הכנסות מפרויקטים שבהם נערכת הזמנה ייעודית ואספקת הציוד אורכת מספר חודשים. כבסיס לדיון, הציגה העוררת גיליון אלקטרוני ובו פילוח של הכנסותיה על בסיס חודשי, תוך הבחנה בין הכנסות ממכירות שוטפות להכנסות מפרויקטים, ופירוט לגבי מועדי ההכנסות בכל אחד מהפרויקטים. לגבי כל פרויקט, צוינו מועד ההזמנה ומועדי האספקה.

17. החלוקה בין הכנסות ממכירה שוטפת לבין הכנסות מפרויקטים אינה אחידה בכל חודש, אולם ברמה השנתית והרב שנתית, ישנה חלוקה כמעט שווה בין ההכנסות מפעילות השוטפת לבין ההכנסות מפרויקטים (שיעור ההכנסות מפעילות שוטפת – כ-45% בשנת 2018 וכ-56% בשנת 2019). תחומי הפעילות נושאים אופי שונה ולפיכך נתייחס אליהן בנפרד.

18. לגבי ההכנסות השוטפות – עיון בגיליון האלקטרוני מלמד כי היקף ההכנסות החודשי של העוררת מפעילות שוטפת בתקופה שלפני הקורונה הוא תנודתי אך יציב, והוא נע לרוב בין כ-500 אלף ש"ח לכ-800 אלף ש"ח (למעט חריגות לכאן ולכאן); ממוצע ההכנסות השוטפות בתקופה שלפני הקורונה הוא בשיעור של כ-641 אלף ש"ח לחודש. בתקופת הזכאות חלה ירידה בהכנסות אלו, להיקף של כ-300 אלף ש"ח בכל אחד מחודשי הזכאות – קרי, ירידה של כ-50% בהכנסות השוטפות.

19. לגבי ההכנסה מפרויקטים, התנודתיות היא גבוהה בהרבה. בחודשים אחדים ההכנסה היא אפסית או קרובה לאפס, ובחודשים אחרים ההכנסה עולה על מיליון ואף 2 מיליון ש"ח. בתקופה שמתחילת 2018 ועד פרוץ משבר הקורונה, ממוצע ההכנסות של העוררת מפרויקטים הוא כ-602 אלף ש"ח בחודש. עם זאת, יש לתת את הדעת לירידה שחלה

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

בהכנסות העוררת לפני משבר הקורונה – בהתאם למחזורים המדווחים חלה ירידה מובהקת מחודש יוני 2019 ואילך, לתקופה של 9 חודשים; בחודשים אלו, ממוצע ההכנסות של העוררת מפרויקטים עומד על 87.2 אלף ש"ח בלבד, כאשר מתוך תקופה זו, ב-4 חודשים כלל לא היו לעוררת הכנסות. בשני חודשי תקופת הזכאות, הכנסות העוררת מפרויקטים עומדים על כ-240 אלף ש"ח - סכום גבוה ביחס לממוצע ההכנסות מחודש יוני 2019 ואילך.

20. על רקע זה, ברורה טענת המשיבה לכך שירידת המחזורים אינה נובעת ממשבר הקורונה, ומוכן מדוע החליטה המשיבה לערוך חישוב חלופי – הירידה בהכנסות העוררת מפרויקטים היא ברורה ומובהקת.

21. בהקשר זה, יוזכר כי העוררת טענה שהיו לה פרויקטים שהוזמנו בסוף שנת 2019 ובתחילת שנת 2020 – פרויקטים שכאמור ביצועם אמור לארוך מספר חודשים ואלמלא הקורונה – היו צפויות להיות לה הכנסות גבוהות יותר כתוצאה מהם. אולם בחינת הנתונים מגלה כי טענה זו לא אמורה לשנות את התמונה לגבי ירידת המחזורים. ניתוח של גיליון הנתונים לפי מועד הזמנת הפרויקטים דווקא מחזק את טענת המשיבה שחלה ירידה בהיקף הפעילות של העוררת: הזמנות שהעוררת קיבלה בשנת 2018 הניבו לה, עד תום השנה העוקבת, הכנסות בסך כולל של למעלה מ-10 מיליון ש"ח, ואילו הזמנות שהעוררת קיבלה בשנת 2019 הניבו לה, עד תום שנת 2020, הכנסות בסך של כ-2.7 מיליון ש"ח בלבד (ואף בצירוף ההזמנות שהתקבלו בחודש ינואר 2020 – סך ההכנסות עולה לכ-3.1 מיליון ש"ח בלבד).

22. לפיכך, מקובלת עלינו טענת המשיבה שחלה ירידה ניכרת בהכנסות העוררת וכי יש לחשב את ההכנסות בתקופת הבסיס שלה לפי ממוצע ההכנסות שהיו לה מאז הירידה. יחד עם זאת, בשאלה מהו המועד המדויק שממנו ואילך חלה ירידת המחזורים וכיצד יש לערוך את החישוב החלופי – הגענו למסקנה שונה מהמסקנה שאליה הגיעה המשיבה.

חישוב תקופת הבסיס החלופית

23. כאמור לעיל, דיווחי המע"מ של העוררת מעידים על ירידת מחזורים מחודש יוני 2019 ואילך, בשל ירידה בהיקף ההכנסות מפרויקטים. יחד עם זאת, העוררת טענה כי בחודש מאי 2019 קיימה עיסקה עם חברת אינטר אלמור במסגרת פרויקט אינטל, בסכום כולל של מיליון ש"ח, במסגרתה סופקה הסחורה בשלבים שונים רק לאחר מכן, על פני מספר חודשים. העוררת אף הבהירה כי במועד האספקה, הוציאה לחברה חשבונית כנגד הפרויקטים שסופקו לה, אך כיוון שהתמורה על סך מיליון ש"ח שולמה מראש, בחודש מאי, כנגד חשבונית – הוציאה העוררת בסוף כל חודש חשבונית זיכוי ש"איפסה" את ההתחשבות בין הצדדים. לא מדובר בטענה בעלמא – העוררת צירפה את ההסכם שנערך עם החברה,

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

וכן את כרטסת ההכנסות של החברה, וניתן לראות בבירור כי הצדדים ערכו התחשבות לאורך תקופת האספקה ולא רק במועד התשלום.

24. על רקע זה, מתבקשת המסקנה שהכנסות חודש מאי נפרסות למעשה על פני תקופה ארוכה יותר. מחזור ההכנסות הגבוה בחודש מאי אינו "משתייך" להכנסות הגבוהות שהיו לחברה בתחילת 2019, אלא מהווה חלק מההכנסות הנמוכות שהיו לחברה בסוף 2019 ובתחילת 2020. לטעמנו, ממצאים אלו מצדיקים לכלול את חודש מאי בחישוב ממוצע ההכנסות לתקופת הבסיס (בהסתייגות מסוימת שנעמוד עליה להלן). בדיון שהתקיים בערר העלינו הצעה זו בפני הצדדים כהצעת פשרה.

25. בתגובה, טענה המשיבה כי יש לייחס חשיבות להחלטת החברה להנפיק את החשבונית על מלוא הסכום כבר בחודש מאי, עם תחילת האספקה, ולא במועד האספקה בפועל, כפי שהיא הייתה אמורה לעשות. לטענת המשיבה, ניתן לשער שהחלטה זו נועדה לאפשר ללקוח להזדכות על המע"מ כבר בשלב מוקדם, ואולם אין מקום לאפשר לעוררת ליהנות ממתכונת הדיווח שהיא בחרה, ובד בבד לפרוס את ההכנסות למועד שבו נעשו בפועל לצרכי המענק בלבד.

26. אנו סבורים כי המשיבה לא דייקה בהקשר המשפטי שבו הדברים נבחים. אכן, לעיתים קרובות נדרשת המשיבה לבחון מהו מחזור ההכנסות של העסק בתקופה נתונה, ובמצבים אלו היא נצמדת בצדק לדיווחי המע"מ. כאשר המשיבה מחשבת את הכנסות העסק על פי הוראות החוק כלשונן, בתקופת הבסיס או בתקופת הזכאות, ההכנסות שיש להביא בחשבון הן רק אלו שדווחו בתקופה הרלוונטית, וככלל, אין מקום לקבל טענה ל'הסטה' של מועד ההכנסה מהמועד שבו דווחה. אולם בענייננו, איננו עוסקים בחישוב ההכנסות כפי שדווחו למע"מ, אלא בחישוב תיאורטי של מחזור הבסיס החלופי. אין מדובר בחישוב מדוקדק מבחינת מועדי ההכנסה, אלא בחישוב מופשט יותר, שנועד להעריך את ההכנסות הרגילות של העוררת לפני משבר הקורונה. במובן זה, ניתן לומר שמבחינה מהותית הכנסות המשיבה בחודש מאי 2019 הן ביטוי לעבודה שאותה היא ביצעה בתקופה מאוחרת יותר.

27. עוד טענה המשיבה כי גם אם הולכים לקראת העוררת ו'פורסים' את ההכנסה על פני כל תקופת האספקה בפועל, יש לפרוס את ההכנסה באופן שווה על פני 15 חודשים, ולא על פני 10 חודשים כפי שהוצע. לאחר שעיינו במסמכים שהגישה העוררת, מצאנו כי פריסת ההכנסה לא הייתה שווה על פני כל חודשי האספקה. בתקופה שמחודש מאי 2019 ועד חודש פברואר 2020 בוצעה אספקה בשווי של 893,093 ש"ח – קרוב ל-90% מסכום החשבונית המיוחסת לחודש מאי.

28. אמנם, כיוון שלא כל הסכום של חשבונית אלמור אכן מיוחס בפועל להכנסות העוררת בחודשים מאי 2019 עד פברואר 2020, וחלקו מתייחס לאספקה שנעשתה במועד מאוחר יותר, הרי שיש לחשב בהתאם את מחזור תקופת הבסיס. מתוך חשבונית על סך מיליון ש"ח

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

שיצאה בחודש מאי, ניתן לייחס לחודשים מאי 2019 עד פברואר 2020 אספקה בסך של 893,093 ש"ח בלבד. אם כן, ניתן לחשב את מחזור תקופת הבסיס על פי סכום ההכנסות בחודשי מאי 2019 עד פברואר 2020, כפי שדווח למע"מ, אך מסכום זה יש להפחית סך של 106,907 ש"ח – סכום שדווח למע"מ בתחילת תקופה זו אך אינו נכלל בשיקוף המדויק של הכנסות העוררת המשתייכות באופן ריאלי לאותה תקופה.

סיכום והערות אחרונות

29. בשולי הדברים, נציין כי לא ראינו מקום לספק באשר לכך שהעוררת נפגעה כתוצאה מהתפשטות נגיף הקורונה. כיוון שלטענת המשיבה סחר בינלאומי לא נפסק בתקופת משבר הקורונה, ביקשנו וקיבלנו אימות לטענות העוררת לכך שעיקובים באספקת סחורה פגעו בה לאורך התקופה. לא נעלמה מעינינו גם הירידה בהיקף ההכנסות ממכירה שוטפת – ירידה ברורה וניכרת שלא הייתה שנויה במחלוקת (להבדיל מההכנסות מפרויקטים שעליהן נסוב עיקר דיוננו).

30. העוררת הדגישה כי בעקבות משבר הקורונה נאלצה להוציא 3 עובדים לחל"ת ולאחר מכן עובדים אלו פוטרו. פיטורי עובדים יכולים לקרות ממגוון סיבות, ולכן נתון זה אינו כשלעצמו אינו מעיד על סיבת הפגיעה בחברה אלא על תוצאותיה העגומות. יחד עם זאת, ככל שאכן מדובר בעובדים ותיקים ששירתו את החברה מזה שנים, והחברה נאלצה להיפרד מהם דווקא בעת הזו – יש בכך אינדיקציה נוספת לעומק הפגיעה שסבלה החברה בתקופת הקורונה.

31. בנסיבות אלה, התקשינו להבין מדוע התעקשה המשיבה לקעקע את טענות העוררת ולא לקבל את הצעת הפשרה. לפי החישוב החלופי שערכה המשיבה לתקופת הבסיס, של ממוצע ההכנסות מחודש יוני 2019 עד פברואר 2020, ירידת המחזורים של העוררת הייתה בשיעור של כ-36.5% – ירידה ניכרת אך כזו שאינה עומדת ברף של ה-40% הנדרש לפי החוק. לפי החישוב החלופי שנקבע בהחלטה זו, נמצא כי ירידת המחזורים היא בשיעור של כ-45.5% - והיא בשיעור המזכה את העוררת במענק. במצבה של העוררת, ניתן היה לגלות התחשבות וגמישות ולהגיע לתוצאה דומה בהסכמת הצדדים.

32. אנו קובעים אם כן כי העוררת זכאית למענק בתקופת הזכאות מאי-יוני 2020, שיחושב לפי ההנחה שמחזור ההכנסות שלה בתקופת הבסיס עומד על 1,593,495 ש"ח (ממוצע הכנסות דו-חודשי מחודש מאי 2019 עד פברואר 2020, לאחר ניכוי סכום של 106,907 ₪ מהכנסות חודש מאי 2019).

33. המשיבה תערוך את החישוב הסופי של גובה המענק, בהתאם לנתונים שהוזנו בבקשה, ותשלם את המענק לעוררת בתוך 30 ימים ממועד מתן החלטה זו. תשומת לב המשיבה

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

מופנית להוראת סעיף 17 לחוק, לפיו יש לשלם את הסכום לעוררת בתוספת הפרשי הצמדה וריבית.

34. נוכח אופי ההליך והשתלשלות העניינים בערר – איננו עושים צו להוצאות.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 45 יום.

ניתנה היום, י"א שבט תשפ"ב, 13/01/2022, בהעדר הצדדים.

1424-21

טניה חכמוב, רו"ח
נציגת ציבור

ערן עסיס, עו"ד
יו"ר הועדה